

In na jesen plodiče bi dozoril,
brez sence gneva se osul v razkroju
pa bliža še v poletnem se opoju
korak nebrižen, ki ga bo zamoril.

O, kakšna slast, živeti in trpeti,
do zadnje kaplje kupo izprazniti,
ves slad instrup; še večja slast — hoteti.

Leže razbite čaše neizpite,
še v smerti ustne žejne trepetajo. —
Od kod pravica vam, vi, ki morite?

Borovo gostovanje

Franc Bükvič

Zdavanje

(Ko pridejo do začasne kapelice, se konča ves obred. Sneha sedi na boru, ker zanj odgovarja. Poleg njega stoji mladoženec s svati. Pop se pripravlja k zdavanju ter začne moliti.)

V imenu bora, škujke pa korenja ino njegovoga staroga štora.

Predragi novi par, šteri zdaj eti pred menov ležiš ino stojiš, ponizi se pred etimi nemirni koli i etak za menov se zdihavaj :

O predragi Gospod, šteri to celo delo opravlasi ino ravnaš, daj nama dosta sreče, blagoslovi najino hištro (zakon), daj nama vu najnom zakonskom stani dosta sreče ino naj té bor na naj dosta blagoslova meče.

Zdaj pa že, gda eti stojita, tā (bosta) mogla priségo položiti. Ti, mladoženec, po imeni Gjalič Peter, doj poklekni pri etom svojem nemom pári ino etak za menov priségaj : Jaz Gjalič Peter, prisegam na čistoga Boga, ka eto poleg mené ležečo devojko (mišljen je bor, ki je sneha) liki tüvarišico lübo bodem. Njo nikdar ne ostavim; ni vu zdravji, ni vu betegi (bolezni) in v nikakšoj drúgoj nevoli. Tak meni Bog pomagaj ! Amen. (Mladoženec, ki za njim ponavlja, spreminja besede.) Jaz Bernják Méter, gor segnem na cifrovga (okrašen) bora, ka to leto kolek v tebē smrdečo stáro sojko, liki sküšnjavico, smekno bodem. Njo vsikdar zapravim, v sakšem práhi, v Beréki (livadi), kak tüdi v vsakšoj drúgoj povodni. Tak meni bor pomagaj ! Kamen. (Za tem pa s skoraj enakimi besedami prisega Borovnjak

Škūjfka. Za konec ponavlja za popom mož in žena): O, predragi bor, ti si nas gnes cejli den za nos vodo. Müva (midva) zdaj eti pred tebov kak eden novi par klečiva. Dnesden (dandanes) je to nej čudno, či mladežen (mladina) nemre para dobiti, ar je kriza. Ali vseglij (vseeno) daj nama kakti celoj našoj svadbi zabavo : piti, jesti, plesati do rane ūtre (do zgodnjega jutra), dobre vóle biti, eden ovoga lübiti ino s tem bori na diko slüžiti ! Amen. (Nato zdražijo bor in nekaj dobljenega denarja zapijejo, ostalo pa gre v društveno blagajno ali za dobre namene. Ko je gostovanje končano, je že večer in tedaj se začne ljudska veselica. Ženske prinesejo od doma meso in druge jedi ter ostanejo tam, kolikor dolgo jim dopuščajo denarnice.)

Ta običaj je že skoraj izumrl ; a zdaj, ko ni drugih zabav, se zopet vrača med ljudstvo ; vendar je v vsakem kraju prikrojen za tamkajšnje razmere.

Zakaj kadim ?

Pišta Kovač

Zakaj kadim ?
Pa kaj me to sprašujete ?
Če tako ste radovedni,
povem takoj,
brez šale vam povem :
ker ni tu moje ljubice,
zagrinjam se v oblake.

Novoletnika

Stara mati,
mladi par,
dobro jutro bog vam daj,
daj vam sreče, zdravja,
obilo vam veselja daj
v tem mladem novem letu !
Vina, kruha in še mnogo kaj,
predvsem pa dušam blagra daj,
da pridete po smrti v raj !

En dinar, dva, —
novoletnika veselo
zbežala v sivo jutro sta.